

Dones i ciència

Dones de ciència, Dones en ciència, Ciència amb dones

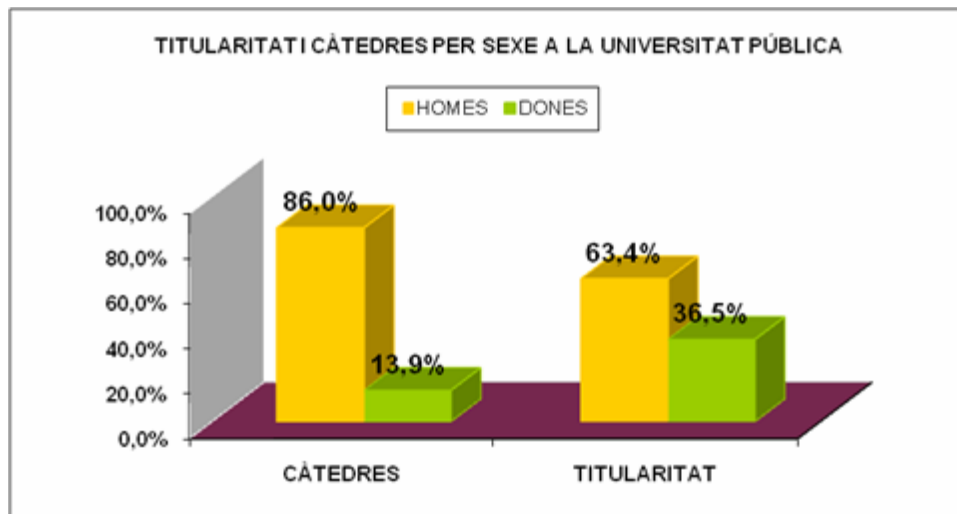

Dones i ciència

1. Dones de ciència: la participació de les dones en la ciència i la tecnologia.

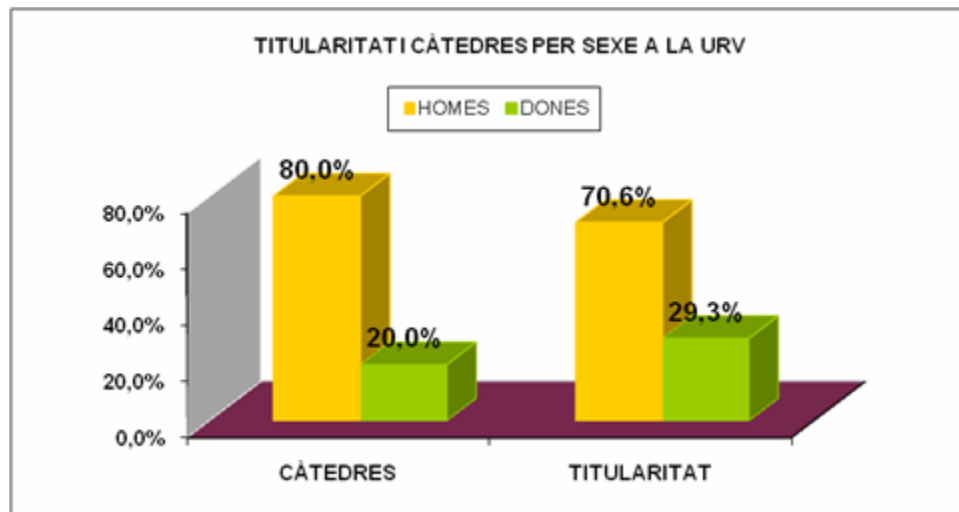
Titularitat i càtedres per sexe a les universitats espanyoles i a la URV.

Respecte la TITULARITAT:

-Presència relativament equilibrada a les universitats espanyoles

-A la URV concretament no s'arriba a la mitjana, havent un desequilibri en la titularitat per sexe

Respecte les CÀTEDRES:

-Desequilibri per raó de gènere en la totalitat espanyola

-A la URV les dones catedràtiques estan per sobre de la mitjana espanyola, encara que continua havent un elevat grau de desequilibri.

Desigualtats per categories laborals a la URV.

Existeixen diferències entre els homes i les dones pel que fa a les categories laborals: les dones són una mica més nombroses entre els titulars d'escola universitària i el personal en formació

	CU	CEU+TU	TEU	Associats/de s	Becaris/es	Total PDI
Homes	400	218	99	150	91	139
Dones	100	100	100	100	100	100

Feminització dels departaments a la URV.

Els departaments amb major percentatge d'homes i de dones són:

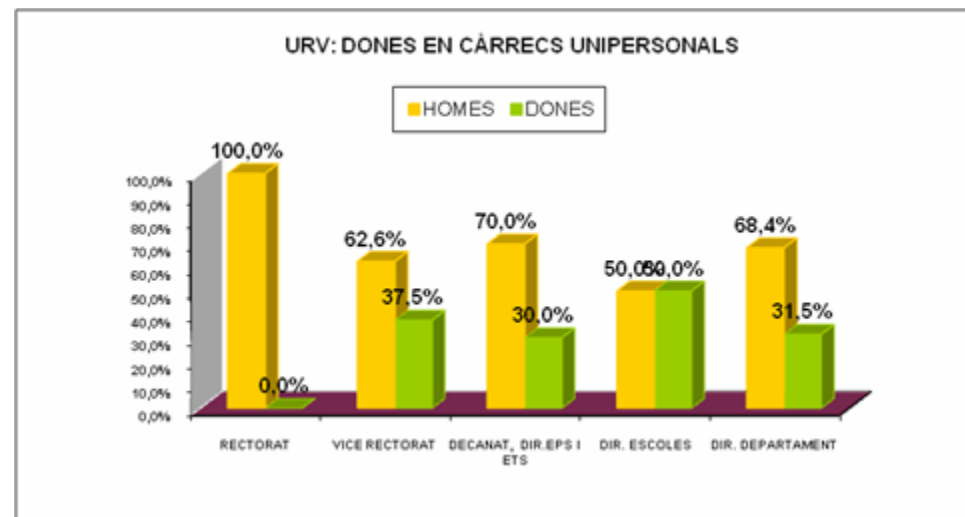
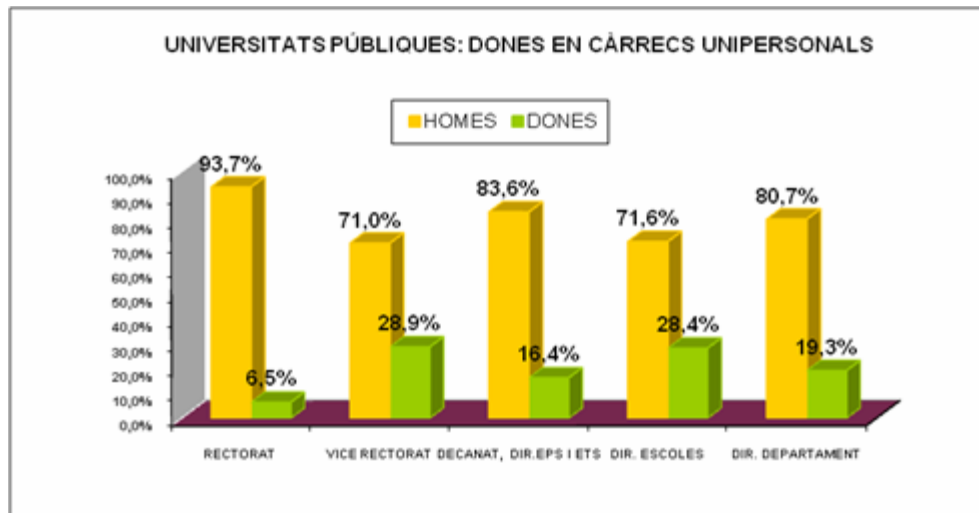
Masculinitzats (% d'homes)

• Enginyeria Electrònica, Elèctrica i Automàtica	90,9
• Enginyeria Mecànica	89,7
• Enginyeria Informàtica i Matemàtiques	80,6
• Enginyeria Química	74,3

Feminitzats (% de dones)

• Infermeria	91,7
• Química Analítica i Química Orgànica	66,7
• Pedagogia	58,7
• Filologies Romàniques	57,7

Dones en càrrecs unipersonals a la URV.

Variables analitzades:

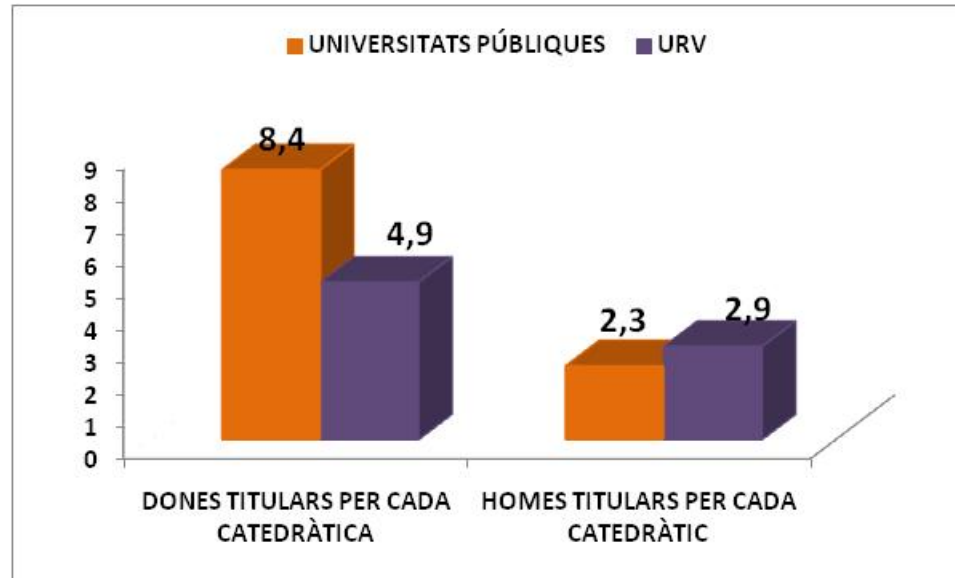
- Càrrecs per designació
- Càrrecs per eleccions (decanats, direcció d'escoles i departaments...)

-Diferències observables:

1.Poca presència femenina als equips rectorals

2.Proporció més elevada que la mitja espanyola de dones a càrrecs unipersonals a la URV

Proporció titularitat-càtedres

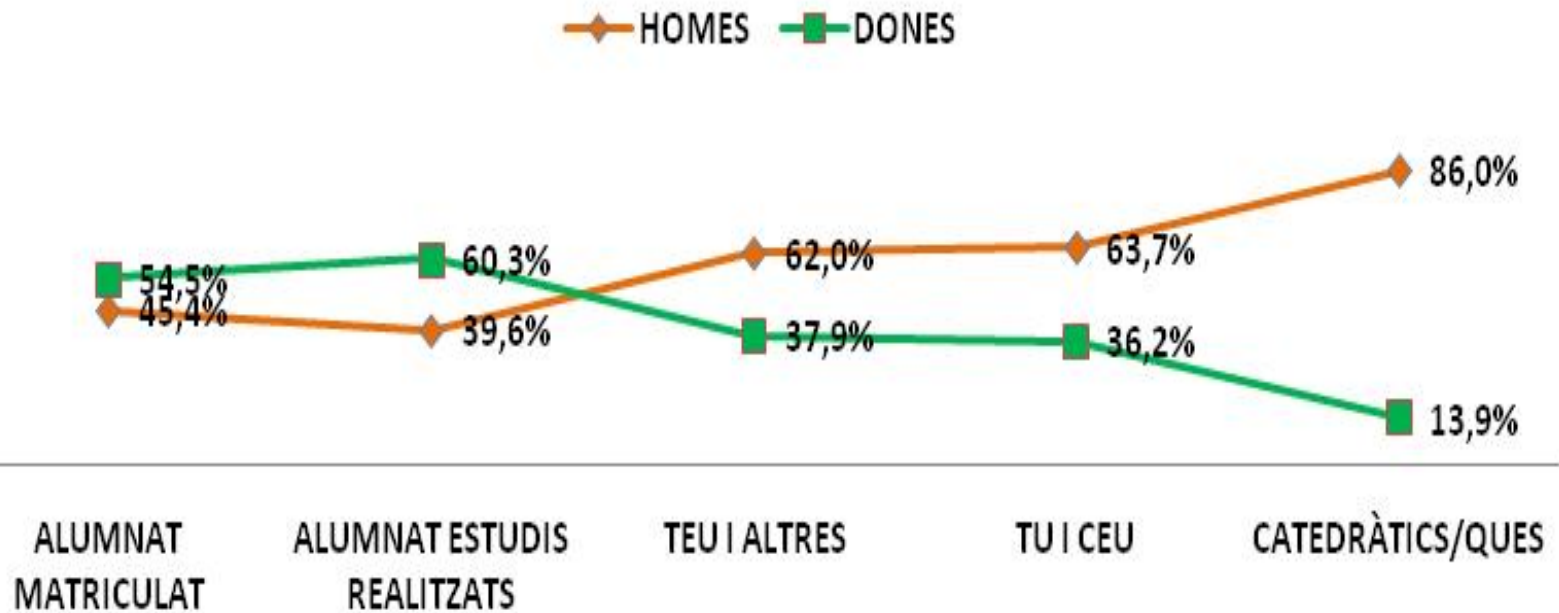
ASPECTES A DESTACAR:

1.EL PERCENTATGE DE DONES TITULARS A LA URV (29,4%) ES MENOR QUE EL DE MITJA ESPANYOLA (36,5%)

2.EL PERCENTATGE DE DONES CATEDRÀTIQUES A LA URV (20%) ES MÉS ELEVAT QUE EL DE LA MITJANA ESPANYOLA (13,9%)

Evolució acadèmica i investigadora

EVOLUCIÓ ACADÈMICA I INVESTIGADORA: MODEL TISORES. Universitats públiques. Any 2005.

Dones i ciència

Dones de ciència: noms i cognoms femenins.

Dones científiques de l'antiguitat

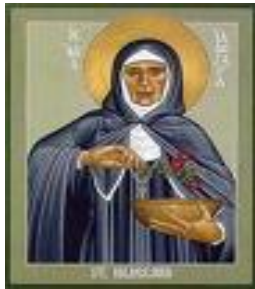
Hipàtia d'Alexandria (380-415)

Filla de Theon, matemàtic i cap del Museu d'Alexandria a Egipte. Va fer importants aportacions en els estudis matemàtics del seu pare. És considerada la primera dona matemàtica i astrònoma de la història, a més d'una seguidora de la filosofia del neoplatonisme. Hi ha un cràter i un espatat lunar amb el nom d'Hypatia.

Maria (segle III?)

Es creu que és una de les primeres figures conegudes de la tradició alquímica. Segons algunes fonts, li devem la descripció de procediments que avui s'empren en un laboratori: la destil·lació, la sublimació, la filtració, la dissolució, la calcinació i la copel·lació o separació dels metalls nobles. Va inventar diversos aparells, dels quals el bany Maria és el més conegut.

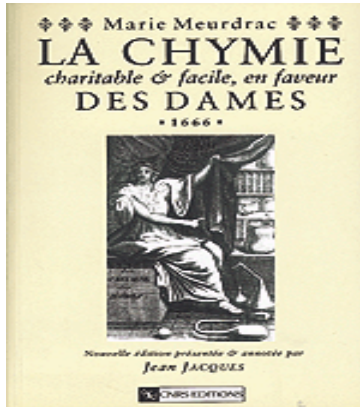

Hildegarda de Bingen (1098-1179)

Va néixer a Bermersheim (Alemanya), en el si d'una família noble del Palatinat. Va ser cosmòloga i metgessa, i una de les personalitats intel·lectuals i místiques més importants de l'època. Va ser abadessa del convent benedictí de Disibodenberg i fundadora d'altres monestirs. Es va fer famosa per les seves cures i per la seva destresa mèdica. Feia ressaltar les virtuts de tot el seu entorn tant des del punt de vista mèdic com alimentari o mediambiental.

Dones alquimistes

Marie Meurdrac (s. XVI?)

No hi ha dades massa exhaustives sobre la seva vida o sobre la seva formació. Va escriure un llibre "charitable et facile en faveur des dames", amb receptes de química pràctica i quotidiana (adobs i ungüents). Està estructurat en sis parts que tracten sobre principis de laboratori, aparells i tècniques, animals, metalls, propietats i preparació de medicines simples i compostos medicinals i cosmètics. Inclou també taules de pesos i 106 símbols alquímics. El llibre conté advertiments sobre la utilització d'algunes substàncies, com ara el mercuri, emprades per blanquejar la pell i considerades tòxiques.

Marie le Jars de Gournay (1565-1645)

Va néixer i va morir a París, en el si d'una família d'origen noble. Es va introduir en els treballs alquímics com a mitjà d'expansió intel·lectual, però el seu afany investigador va topiar amb crítiques i atacs de tota mena. Presentava públicament en els salons de l'època les seves idees a favor de l'alquímia i de la igualtat de les dones per accedir al coneixement.

Dones de l'època moderna

Margaret Cavendish (1623-1673)

Duquessa de Newcastle. Va participar en la formulació de les primeres teories moleculars precursors de la teoria actual i en les discussions més importants de l'època sobre la matèria i el moviment, l'existència del buit, la naturalesa del magnetisme, el color, el foc, la percepció i el coneixement. Va criticar alhora els experimentalistes i el dualisme cartesià matèria/esperit, ja que sota el seu punt de vista només existia la matèria.

Anne Finch Conway (1631-1679)

Comtessa de Conway, de família aristocràtica. Va estudiar a Cambridge. Va ser una excel·lent estudiant de llengües clàssiques, però també de matemàtiques i ciències. Considerava que existia una unitat de cos i esperit que era el resultat de la unió entre els principis masculí i femení.

Anna Maria Sybilla Merian (1647-1717)

Filla d'un artista i gravador molt conegut, va ser l'entomòloga més citada del segle XVIII i va deixar la seva empremta amb la identificació de sis plantes i nou papallones. Estudiava els cicles de vida dels insectes

Maria Winkelman (1670-1720)

Astrònoma, es va casar als 22 anys amb Gottfried Kirch, el seu professor, del qual es va convertir en col·laboradora. Va fer les observacions i els càlculs necessaris per confeccionar el calendari i el 1702 va descobrir un cometa. A la mort del seu espòs, li va ser denegada la plaça que ell tenia a l'Acadèmia de Ciències de Berlín per tal d'impedir la creació d'un precedent d'autoritat femenina en astronomia.

Lady Mary Wortley Montagu (1689-1762)

Esriptora i viatgera anglesa molt il·lustrada. Dona de diplomàtic, va haver de romandre a Turquia una temporada. Va lloar els coneixements i les capacitats curatives de les dones turques, descobridores d'una mena de vacuna contra la verola –la variolització–, pràctica immunològica comuna també des de feia segles a l'Índia i el Mitjà Orient, que va tenir el valor d'inocular ella mateixa al seu fill. Va introduir aquesta pràctica al Regne Unit i al continent europeu

Dones científiques del segle XVIII

Dones del segle XVIII

Maria Agnesi de Milà (1718-1799)

Matemàtica italiana. Es va fer famosa pel seu llibre de càlcul diferencial i integral 'Institucions analítiques', publicat el 1748 i considerat el tractat més important de càlcul diferencial escrit fins aleshores.

Nicole Lepaute (1723-1788)

Astrònoma francesa. Va calcular la taula d'oscil·lacions dels pèndols per unitat de temps i longitud, tot i que va ser publicada com a obra del seu marit.

Marie-Anne Paulze (1758-1836)

Química francesa. Es va casar als 14 anys amb el químic Antoine-Laurent Lavoisier, que es va fer càrrec de la seva instrucció. Va participar activament en la realització de les experiències al laboratori, la redacció dels quaderns de notes dels experiments i la confecció de les il·lustracions dels aparells i els muntatges, que va dibuixar amb gran precisió.

Jane Marcet (1769-1858)

Divulgadora científica anglesa. El seu llibre 'Conversacions en Química', publicat anònimament el 1805, és un diàleg informal entre una professora i les seves alumnes,

Elizabeth Fulhame (?)

Científica anglesa de família culta. Va escriure "Assaig sobre la combustió" (1794), el propòsit del qual era trobar aplicacions pràctiques als seus experiments.

Sophie Germain (1776-1831)

Va néixer en una família burgesa i comerciant. Va treballar sobre la 'teoria dels números' seguint els mètodes proposats per Gauss. El teorema que porta el seu nom va ser la fita més destacada, des de 1753 fins a 1840, per demostrar l'últim teorema de Fermat. Posteriorment, la seva recerca es va orientar cap a la teoria de l'elasticitat

Mary Somerville (1780-1872)

Va tenir una posició i una indiscutible reputació professional i científica. Quan va començar a realitzar experiments a casa seva, era el seu marit qui havia de fer arribar els resultats

Mary Anning (1799-1847)

Va ser una de les geòlogues angleses més famoses de la seva època. D'origen humil, des dels 12 anys es va dedicar a la collita de fòssils com una forma de contribuir a l'economia familiar i posteriorment va adquirir una sòlida educació científica.

Dones científiques del segle XIX

Ada Augusta Byron (Lady Lovelace) (1815-1852)

Filla de la matemàtica Annabella Milbanke i el poeta Lord Byron, va ser una personalitat rellevant del món de les matemàtiques, influenciada fonamentalment per la seva mare. Va ser ajudant del matemàtic i inventor britànic Charles Babagge, amb qui va col·laborar per desenvolupar la 'màquina analítica', precursora del primer ordinador, i que permetia calcular qualsevol funció algebraica. Ada Byron és considerada la primera programadora de la història. El llenguatge de programació ADA, que es va desenvolupar a finals dels anys setanta, rep aquest nom com a homenatge a Ada Byron..

María Mitchell (1818-1889)

Va ser la primera dona astronoma dels Estats Units, la primera bibliotecària de Nantucket Atheneum, la primera dona admesa a l'Associació Americana per a l'Avenç de , la primera professora d'astronomia dels Estats Units d'Amèrica del Nord i la primera dona acceptada per l'Acadèmia d'Arts i Ciències. El seu interès per les matemàtiques i la ciència la va portar a aprendre astronomia. El 1847 va descobrir un cometa amb un telescopi (Cometa Mitchell 1847 VI). En el camp polític, el 1873 va formar part d'una reforma educativa a favor de les dones, i va acabar sent escollida presidenta de l'associació.

Sonia Kovaleskaia (1850-1891)

Matemàtica russa. Nascuda a Moscou en el si d'una família latifundista, va haver de contreure matrimoni de conveniència per poder estudiar fora del seu país. Va elaborar treballs rellevants sobre les equacions diferencials, les integrals abelianes i els anells de Saturn. El 1881 va ser la primera dona catedràtica i el 1889 va rebre un premi de l'Acadèmia Sueca de Ciències i va ser elegida membre de l'Acadèmia de Ciències Russa.

Henrietta S. Leavitt (1869-1921)

Va començar a treballar com a voluntària a l'Observatori d'Harvard el 1895, com la majoria de les ajudantes. Va arribar a ser la responsable del Departament de Fotometria fotogràfica. La seva contribució teòrica més important va ser l'establiment del període de lluminositat d'unes estrelles variables que ho fan de manera regular.

Irene Curie (1897-1956)

Física francesa especialitzada en el camp de la física nuclear. Va estudiar la radioactivitat artificial i les transmutacions nuclears per bombardeig amb partícules. Premiada amb el Nobel el 1935, compartit amb el seu espòs Federic Juliot (1900 -1958). Signaven els treballs científics com si fossin un sol investigador, amb els cognoms Juliot Curie. Va treballar per al govern francès com a sotssecretària d'Estat per a Va ser membre de d'Energia Atòmica francesa i directora de l'Institut del Radi. Oficial de d'Honor, va rebre molts altres honors per la seva contribució a la física nuclear.

Dones científiques del segle XX

Barbara Mc Clintock (1902-1992)

McClintock va iniciar la carrera científica a de Cornell el 1919 i és considerada una de les especialistes en genètica més rellevants del segle XX. La seva recerca sobre transferència de posicions dels gens del blat de moro ha estat cabdal per a la comprensió dels processos hereditaris. L'any 1944 va rebre el prestigiós Academy of Sciences Nacional Award. El 1983 li fou atorgat el Premi Nobel de Fisiologia i Medicina.

Rachel Carson (1907-1964)

Biòloga nord-americana. Treballà al US Bureau of Fisheries, organisme oficial d'investigacions pesqueres, i el 1962 publicà Silent Spring, un dels primers estudis sobre els efectes perniciosos de certes activitats humanes (especialment la indústria i l'agricultura) sobre el medi ambient. També va ser una de les primeres a alertar sobre els perills de la contaminació. El llibre contribuí decisivament a la creació d'una consciència ecològica en l'opinió pública. Altres llibres seus són Under the Sea Wind (1941) i The Edge of the Sea (1955).

Virginia Apgar (1909-1974)

Anestesiòloga nord-americana, inventora de la puntuació d'Apgar, que expressa els resultats de les primeres observacions a què hom sotmet un infant per verificar-ne l'estat de vitalitat; que equival a la suma de les puntuacions parcials que s'obtenen en explorar el nadó un minut després del naixement. Hom considera els signes següents: coloració de la pell, freqüència cardíaca, resposta reflexa, to muscular, esforç respiratori. D'acord amb la puntuació, caldrà aplicar al nou-nat algunes mesures de reanimació. La mortalitat neonatal és inversament proporcional a la puntuació d'Apgar obtinguda durant el primer minut. Una valoració dels signes al cap de cinc minuts indica el sentit de l'evolució i té significació pronòstica.

Rosalind Franklin (1920-1958)

Científica anglesa, estudià a Cambridge i treballà en la investigació de l'aplicació dels raigs X a l'estructura del vidre, l'ADN i els virus. Posteriorment, les seves descobertes parcials sobre la difracció dels raigs X van ser decisives per descriure l'estructura helicoïdal de l'ADN, cosa que va permetre a Watson i Crick obtenir el Nobel de Medicina l'any 1962. Morí prematurament als 37 anys.

Científiques catalanes

- **REGINÓ**, jueva barcelonina autoritzada a practicar la medicina per Pere III el Cerimoniós
- **CETI DE VALÈNCIA**, metgessa jueva (1368)
- **FRANCESCA DE BARCELONA** (Francesca ça Torra), autoritzada per Joan I a administrar medicines a qualsevol persona malalta
- **BLANCA** esposa de Bernat de Bages, també autoritzada per Joan I a administrar medicines a qualsevol persona malalta
- **SANÇÀ**, sanadora barcelonina molt popular durant l'edat mitjana
- **BEATRIU DE PINÓS** (~1433-1485), gran protectora dels ensenyaments de Ramon Llull
- **JULIANA MORELL** (1594-1653), doctora en ciències i lletres, i única dona que apareix al Paranimf de la UB
- **MARIA ELENA MASERAS I RIBERA** (1853-1900), primera dona matriculada a la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona el curs 1872-73
- **DOLORS ALEU I RIERA** (1857-1913), primera llicenciada en medicina per la Universitat de Barcelona (20 d'abril de 1882) i primera doctora de l'Estat espanyol (6 d'octubre de 1882)
- **MARTINA CASTELLS I BALLESPÍ** (1852-1884), segona doctora en medicina de l'Estat espanyol (9 octubre 1882)
- **MANUELA SOLÍS I CLARÀS** (1862-1910), ginecòloga, primera dona que obté la llicenciatura en medicina a la Universitat de València.
- **MONTSERRAT GARRIGA CABRERO** (1865-1956), botànica, deixeble del Dr. Pius Font i Quer.
- **ROSA SENSAT I VILÀ** (1873-1961), impulsora de la renovació pedagògica a Catalunya
- **ROSA VIÑALS I LLADÓS** (1883-1945), cirurgiana i llevadora de la Beneficència Municipal de Barcelona
- **MARIA MONTSERRAT CAPDEVILA D'ORIOLA**, matemàtica i professora de la Facultat de Ciències de la Universitat de Barcelona durant la II República
- **MARGARITA COMAS CAMPS** (1892-1973), biòloga i pedagoga, vicerectora de l'Escola Normal de la Generalitat republicana.
- **MARIA DELS ÀNGLES FERRER I SENSAT** (1904-1992), naturalista i educadora
- **CREU CASAS I SICART** (1913-2007), introductora de la briologia a Catalunya i a l'Estat espanyol
- **ADELA SIMÓ I PERA** (1919-1979), infermera, directora del Departament d'Infermeria dels hospitals de la Santa Creu i Sant Pau de Barcelona.
- **MARGARITA BRENDER RUBIRA** (1919-2000), arquitecta, durant molts anys fou l'única dona que exercí aquesta professió a Barcelona.
- **MARIA LLUÏSA CANUT RUIZ** (1924-2005), física, exercí tasques de direcció al CSIC.
- **MARIA ANGELS CARDONA I FLORIT** (1940-1991), biòloga vegetal, especialista en citotaxonomia.

Dones i ciència

2. El coneixement científic i les dones: absència i invisibilitat.

Les dones en les ciències.

Tradicionalment les dones han estat absents de les ciències en tant que objecte de coneixement. Podem veure alguns indicadors:

- . En **medicina**: les dones han estat excloses dels assajos clínics de manera que l'home ha estat, i encara ho és, el punt de referència universal. Exemple del mal diagnòstic d'infart de miocardi.
 - . En **literatura**: les dones són acompanyants però moltes poques vegades protagonistes. En un article sobre biografies, de 60 noms, només 2 de dones.
 - . En els **mitjans de comunicació**: en els titulars, en les referències i la manera d'anomenar les persones. Les dones són el 46% dels professionals i només el 24% dels llocs directius.
 - . En les **arts**: entre 2000 i 2006 només un 7% de pel·lícules han estat dirigides per dones. De les 43 exposicions organitzades per la Sociedad Estatal para la Acción Cultural Exterior només 2 són de dones (el 5%).
- En els Premis Nacionals (d'assaigs, poesia i narrativa) els primers 10 anys es va premiar a un 3% i els darrers 10 anys es va premiar a un 13%.

Les dones en les ciències.

Eslogan de las Guerrilla Girls:

“Do women have to be naked to get into the Met. Museum?”

Menys del 5% dels artistes de la secció moderna del Museu però el 85% dels nus són de dones.

Les dones en les ciències.

Què hi ha al darrere d'això?

- L'home representa a tot el gènere humà, allò universal.
- L'home es defineix com un ésser social i cultural: “home d'Estat”, “Home de negocis”, “home públic”...
- Allò masculí és vist com intrínsecament positiu.
- L'home és definit en relació a valors abstractes: “un islamista, su mujer y su hermana mueren en un atentado”.
- Les dones només es representen a elles mateixes: “literatura de dones”
- Les dones són identificades amb la naturalesa i amb la sexualitat: “mujer pública”...
- Allò femení és vist com intrínsecament negatiu
- Les dones són definides segons la seva relació amb l'home.

Dones i ciència

3. Les polítiques d'igualtat per raó de gènere.

El gènere s'expressa en quatre nivells:

Les característiques biològiques secundàries. Les quals no són duals, és a dir, no corresponen només a dos tipus radicalment divergents.

La identitat personal. Així com els trets físics secundaris no són dicotòmics, sinó que formen un continu, també els trets psicològics, la “feminitat” i la “masculinitat” dels éssers humans té aquesta mateixa característica.

Els rols socials. En cada societat hi ha rols femenins i rols masculins i cada societat decideix quines tasques són de competència dels varons i seran considerades activitats masculines i quines corresponen a les dones, convertint-se en funcions femenines.

Els àmbits socials. En la societat moderna, industrial i urbana, l'organització del sistema de gènere es va expressar a través de una forma de divisió sexual del treball que va incrementar la separació de l'espai privat, l'hogar, destinat a les dones, del espai públic, predominantment masculí. L'àmbit públic va adquirir valor econòmic, social i de prestigi, mentre que a l'àmbit privat només se li va assignar un valor simbòlic.

Les estratègies de intervenció de les polítiques de gènere

Diversos han sigut els tipus de polítiques anti-discriminatòries implementades, adaptant-se a les diferents concepcions polítiques i a les diferències entre els sistemes polítics i les seves tradicions a cada país. Les principals han estat:

La igualtat d'oportunitats. Son les polítiques anti-discriminatòries que s'han generalitzat als països occidentals. El principal problema ha estat no tindre en compte l'organització social que sustenta la discriminació de les dones, en especial el seu rol en la família.

L'acció positiva. Alguns exemples son: sistemes de quotes en que s'equilibren numèricament la proporció de cadascun dels sexes que participen en certes activitats, altres factors de recolçament a les organitzacions de qualsevol tipus que afavoreixin la igualtat d'oportunitats, per exemple: les línies de crèdit especial pels empresaris que contraten dones, iniciatives judicials per part de les administracions per a garantir que no es discriminin a les dones, etc.

Les estratègies de intervenció de les polítiques de gènere

La transversalitat. Les polítiques públiques de gènere requereixen noves formes d'intreveció impulsades en els noranta, que busquen aprofundir en la intervenció pública més enllà de la igualtat d'oportunitats, han sigut la proposta del “mainstreaming” de l'actuació i de la paritat. En qualsevol cas son propostes que poden definir-se i aplicar-se a la lògica de la igualtat d'oportunitats i l'acció positiva o que poden començar a abordar la necessitat de reformes estructurals del sistema de gènere. Si bé el “mainstreaming” és una política de major grau que les estratègies més tradicionals de la igualtat de gènere, no necessàriament és contradictòria o substitutiva d'aquesta.

Dones i ciència

4. La política científica de la unió europea en relació al gènere.

Antecedents de la UE

1. *1988: RESOLUCIÓ SOBRE LA DONA I LA INVESTIGACIÓ DEL PARLAMENT EUROPEU on es reconeix la infra representació de la dona a la vida acadèmica*
2. *1993 I 1998: COMISSIÓ EUROPEA: CONFERÈNCIES SOBRE DONES I CIÈNCIA*
3. *1997: TRACTAT D'AMSTERDAM*
2. *1999: A BRUSSEL·LES representants de les xarxes europees de dones científiques redacten una DECLARACIÓ D'IGUALTAT*
3. *1999: CONSELL D'EUROPA: informe sobre el paper de la dona en la ciència i la tecnologia*
4. *1999: CONFERÈNCIA MUNDIAL SOBRE LA CIÈNCIA, a Budapest*

OBJECTIU: ampliar l'obertura de la ciència a les dones

CONFERÈNCIA 1993

Comissió europea

PREOCUPACIÓ:

BAIX NIVELL DE DONES A L'ÀMBIT CIENTÍFIC

<u>AMENACES:</u>	<u>QÜESTIONS CLAU:</u>	<u>RECOMANACIONS:</u>
EQUITAT: la discriminació per raó de gènere constitueix una violació dels drets humans	IGUALTAT D'ACCÈS: als processos de presa de decisions	INTEGRACIÓ de membres femenins als comitès
EXCEL·LÈNCIA: l'escassa representació de les dones perjudica l'excel·lència científica	FINANÇAMENT de la investigació	RECOPIACIÓ DE DADES ESTADÍSTIQUES relacionats amb la participació de la dona a la ciència i la tecnologia
EFICÀCIA: l'envelliment de la població exigeix la incorporació de joves d'ambdós gèneres a l'àmbit científic	MANCA DE FLEXIBILITAT de les estructures professionals	Adoptar iniciatives d' ACCIÓ POSITIVA
RENDIMENT: tot el que s'inverteix en educar i formar les dones pel món científic no s'arriba a aprofitar si després es renuncia a les seves capacitats	ACCIONS POSITIVES	RECOLZAMENT A LES DONES CIENTÍFIQUES utilitzant recursos de la CE
	POLÍTiques D'IGUALTAT D'OPORTUNITATS A LA CIÈNCIA I LA TECNOLOGIA	FOMENT DE LA IGUALTAT D'OPORTUNITATS A LA INVESTIGACIÓ , a través de programes com el Quart Programa Marc
		MILLORAR LA SITUACIÓ DE LA DONA A LA INVESTIGACIÓ mitjançant xarxes de finançament
		SUPERVISIÓ per part de la CE i el Parlament Europeu

TRACTAT D'AMSTERDAM, 1997

*FOMENT DE LA IGUALTAT D'OPORTUNITATS,
pilar de les polítiques científiques establertes a la
Comissió Europea.*

MESURES:

- 1. IGUALTAT DE TRACTE*
- 2. ACCIÓ POSITIVA*
- 3. MAINSTREAMING*

CONFERÈNCIA 1998

Comissió europea

TEMA:

EL MAINSTREAMING EN LA POLÍTICA CIENTÍFICA COMUNITÀRIA

ESTRATÈGIES:

1. 1999: CINQUÈ PROGRAMA MARC:

- *Promoció de la investigació per, per a, i sobre les dones*
- *Desenvolupar millors indicadors de desigualtat*
- *Creació del sistema Genderwatch: recollida i espai d'experiències.*

2. 1999: RESOLUCIÓ del Consell de la UE que insta als Estats membres a:

- *Recollir dades estadístiques desagregades per sexes*
- *Perseguir la igualtat entre gèneres a la ciència*

RECOMANACIONS:

- *En matèria d'educació (per exemple, incloure la igualtat d'oportunitats en la formació del professorat)*
- *I en matèria d'ocupació (per exemple, mesures de conciliació de l'vida familiar i laboral)*

Antecedents països de la ue

-ALEMANYA, 1989: primer informe nacional sobre la promoció de la dona en el món científic

-REGNE UNIT, 1994: The Rising Tide

-DINAMARCA, 1995: Excellence in Research

-FINLANDIA, 1998: Women in Academia

-ALEMANYA, 1998: Recomendations for Equal Oportunities for Women in Science

OBJECTIU: contribuir a l'augment de la qualitat de la ciència mitjançant la millora de la situació de les dones dins de l'àmbit científic a través de la formulació de propostes meditades i radicals a tenir en compte per les autoritats nacionals a l'hora de definir les seves polítiques

L'informe ETAN, 2000: Punt de partida de les polítiques científiques per raó de gènere

INSTITUCIÓ: COMISSIÓ EUROPEA

TEMA: promoure l'excel·lència científica mitjançant la integració de la igualtat entre gèneres

OBJECTIUS:

- *Integrar la igualtat en les diverses institucions que ensenyen i financen ciència*
- *Aconseguir l'equitat a les estructures professionals i el lideratge acadèmic entre d'altres*

APORTACIONS:

- *visibilització de les desigualtats per raó de gènere*
- *Mesures per a la igualtat d'oportunitats*
 - *Facilitats d'accés a les dones a una carrera científica*
 - *Promoure la participació de les dones en els llocs de presa de decisions*

INFORME ETAN, 2000

Comissió europea

RECOMANACIONS:

1. *PROMOURE CANVIS LEGISLATIUS*
2. *ESTADÍSTIQUES DESAGREGADES PER SEXE*
3. *INTEGRACIÓ DE LA IGUALTAT AL CINQUÈ I SISÈ PROGRAMA MARC*
4. *MESURES D'ACCIÓ POSITIVA ORIENTADES A RECOLZAR LES CIENTÍFIQUES EN EL SISÈ PROGRAMA MARC*
5. *DESENVOLUPAR POLÍTIQUES D'IGUALTAT D'OPORTUNITATS*
6. *REALITZAR UN SEGUIMENT DE TOTS ELS PROGRAMES RELACIONATS AMB L'EQUITAT DE GÈNERE*
7. *REORIENTAR EL FINANÇAMENT PER GARANTIR EL PROGRÈS D'AQUELLS PAÏSOS QUE TENEN EN COMPTE LA QÜESTIÓ DE GÈNERE*

Per assolir l'èxit a escala europea, l'informe proposa la necessària implicació dels organismes científics i executius de la UE, dels Estats Membres i dels propis científics i científiques a títol individual.

Evolució de les polítiques científiques d'igualtat

Informes nacionals, Del csic:

- *Sobre MUJERES
INVESTIGADORAS (anys
2005, 2006 i 2007)*

Informes i congressos

Internacionals:

-*2007: women in science: the
way forward (Alemania)*

-*2003-2006: "she figures"*

<http://www.csic.es/mujerCienciaInformes.do>

Dones i ciència

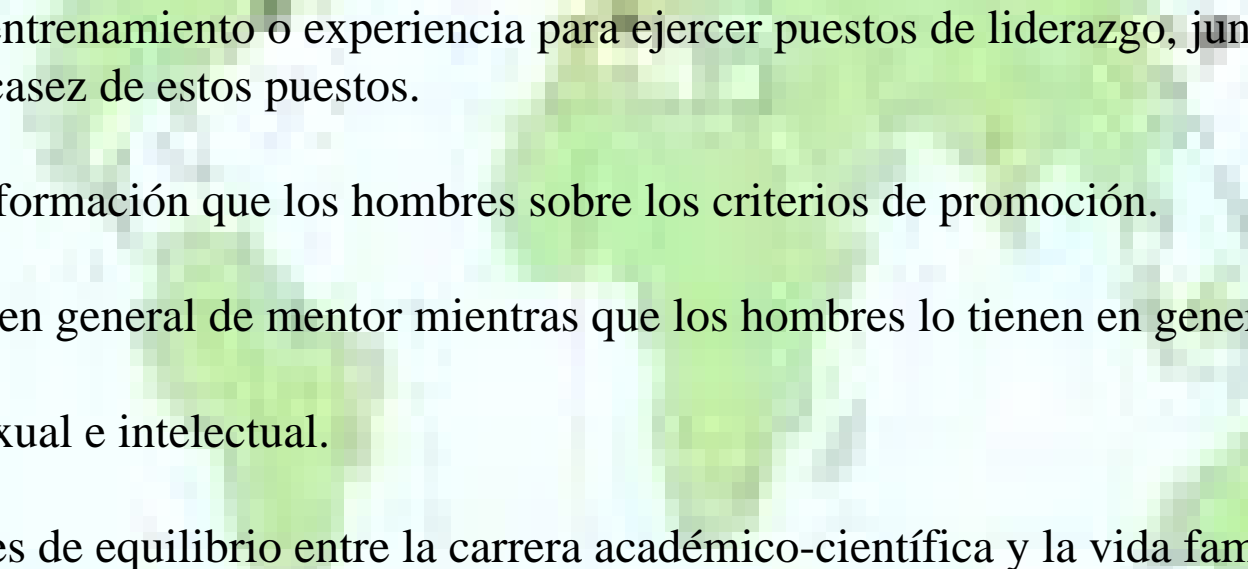
5. Qualitat i igualtat en les professions científiques.

Obstáculos para el progreso de las mujeres:

Según estudios de la Facultad de Medicina de la Universidad de Harvard (HMS), la Asociación Americana de Colegios Médicos y el Massachusetts Institute of Technology.

1. Discriminación en los métodos de evaluación, pues se utiliza la cantidad de publicaciones como medida de calidad, sabiendo que el hombre publica más que la mujer y que la cantidad predice mejor el éxito del hombre que el de la mujer. Sin embargo, los índices de citación que también son utilizados como medida de calidad y son más altos para las mujeres que para los hombres, rara vez influenciaban la promoción, el salario, o la concesión de un puesto fijo.
2. Discriminación en la financiación, el espacio, la contratación y la concesión de puesto fijo .
3. Marginación relacionada con la invisibilidad y la no aceptación como colaboradoras por sus colegas masculinos.
4. Menor número de invitaciones que los hombres para participar en actividades profesionales tales como congresos, presentaciones o conferencias, lo que les impide adquirir méritos.

Obstáculos para el progreso de las mujeres:

-
5. Falta de entrenamiento o experiencia para ejercer puestos de liderazgo, junto con la escasez de estos puestos.
 6. Menor información que los hombres sobre los criterios de promoción.
 7. Carencia en general de mentor mientras que los hombres lo tienen en general.
 8. Acoso sexual e intelectual.
 9. Cuestiones de equilibrio entre la carrera académico-científica y la vida familiar.

Dones i ciència

6. Sobre la “desgeneració” de la ciència.

Ciència i ciències amb dones.

Ciència amb dones vol dir fer ciència amb anàlisi de gènere,
és a dir incloent-hi les dones.

Desgenerar la ciència:

Què vol dir?

- . Revisar la ciència
- . Treure el biaix de gènere
- . No discriminar les dones i les seves experiències
- . Recordar que la ciència és canviant
- . Fer ciència com a feministes

Què cal fer?

- No és una qüestió de sexe sinó de gènere.
- Revisar les pràctiques i models educatius.
- Incloure les dones en les recerques.
- Visibilitzar les aportacions de les dones.